

Jonas Canales/Unsplash

Wat bedoelt u met... bekering? (Vierde deel)

Het ongelooflijke potentieel van de mens - Hoofdstuk 10

- Herbert W. Armstrong
- [20-08-2020](#)

Vervolgd van [Wat bedoelt u met... bekering? \(Derde deel\)](#)

Volmaakt karakter

Het **DOEL** dat God voor ogen had toen Hij de mensheid schiep—door u geboren te laten worden—is Zichzelf te vermenigvuldigen. (Vraag ons gratis boekje *Waartoe bent u geboren?* aan.)

God *is* boven alles **VOLMAAKT**, **RECHTVAARDIG** **KARAKTER**! God kan in ons karakter scheppen, maar dit moet zich ontwikkelen volgens onze onafhankelijke vrije wil. Wij, als individuele persoonlijkheden, hebben in dit proces ons eigen aandeel.

Wat *is* volmaakt karakter? Het is voor ieder mens met een vrije wil het vermogen te komen tot het **ONDERSCHEID** van het goede en het kwade—van het ware en het valse—het goede te **KIEZEN** en de wil te hebben **ZICHELFDISCIPLINE** op te leggen om het goede te **DOEN** en het kwade te weerstaan.

Evenals spieren, wordt ook karakter door oefening ontwikkeld en versterkt. Mijn naam is Armstrong. Ik zou mijn arm iets sterker kunnen maken en de spieren ontwikkelen door mijn arm voortdurend te buigen en te strekken. Maar als ik aan iets zwaars moet trekken of er tegen duwen, zullen de spieren veel sneller ontwikkelen. In ons huist die **NATUUR** die een zeer *ongunstige* invloed uitoefent op dat volmaakt rechtvaardige karakter. Die natuur geeft ons iets *waartegen* we moeten strijden ten einde juist **DAT GOEDE KARAKTER TE ONTWIKKELEN EN TE VERSTERKEN!**

Gods **KARAKTER** beweegt zich in de richting van Zijn **Wet**—de weg van **LIEFDE**. Het is een onbaatzuchtige **BEZORGDHEID** voor anderen. God bezit dat karakter. Hij heeft een onbaatzuchtige bezorgdheid voor u en voor mij. Hij **GAF** Zijn eniggeboren Zoon om ons met Hem te verzoenen en om de **VREUGDEN** van Zijn karakter en eeuwig leven voor ons mogelijk te maken (Johannes 3:16). Hij overstelpt ons met alle mogelijke goede en waardevolle gaven. Hij plaatst zelfs Zijn **GODDELIJKE NATUUR** in ons (2 Petrus 1:4), *wanneer* we berouw hebben en ons van de **VERKEERDE** wegen van **DEZE WERELD** afwenden; *wanneer* we ze beginnen te *weerstaan* en ons door het geloof in Jezus Christus als onze persoonlijke Verlosser tot Hem wenden.

Gods goddelijke natuur is de aard van liefde—van geven, dienen en helpen—van onbaatzuchtige bezorgdheid. Het is ook de aard van nederigheid.

Wanneer iemand bekeerd is—berouw heeft en zich *afwendt* van de verkeerde **LEVENSWIJZEN** van deze wereld—en hij Gods Heilige Geest heeft ontvangen, dan gaat zijn **MENSELIJKE** natuur, niet zomaar weg. Deze werd ons (waarschijnlijk onbewust) door Satan, de overste van de macht der lucht, ingegeven. Hij oefent *nog steeds* invloed op ons uit. We leven nog steeds in **DEZE TEGENWOORDIGE BOZE WERELD** en *die* blijft ook haar aantrekkingskracht uitoefenen. God staat nog altijd toe dat Satan aanwezig is. En hij *is* ook inderdaad aanwezig.

Er zijn dus DRIE KRACHTEN TE WEERSTAAN EN TE OVERWINNEN. Deze zijn: Satan, deze wereld en WIJZELF. Wij moeten tegen deze drie de strijd aanbinden ten einde RECHTVAARDIG KARAKTER in onszelf te ontwikkelen en te versterken. God zegt duidelijk dat het de OVERWINNAARS zijn die behouden zullen worden en met Christus zullen REGEREN. (Openbaring 2:26-27; 3:21; 21:7).

Gods hulp

Geen mens is sterk genoeg om dit **uiteigen kracht** te doen. Hij moet in **geloof** de hulp en kracht van God zoeken en ontvangen. Zelfs met Gods kracht zal hij die machten niet gemakkelijk of ineens overwinnen. **Het is niet gemakkelijk**. Christus zei duidelijk dat de weg naar uiteindelijk behoud moeilijk en zwaar is (Mattheüs 7:13-14). Het is een voortdurende **strijd**—een strijd tegen het eigen ik, de wereld en de duivel. De vorming van **karakter** komt door **onderverinding** tot stand. Daar is **tijd** voor nodig!

Deze ontwikkeling is een **proces**. Het is een kwestie van **groei**, van **ontwikkeling**. Er is een volledige en juiste kennis van Gods Woord voor nodig om **volmaakt** te worden, want Jezus onderwees dat wij moeten *leven bij elk woord van God* (Mattheüs 4:4; Lucas 4:4).

De natuurlijke, onbekeerde geest van de mens kan Gods Woord niet volledig en op de juiste manier **begrijpen**, maar de Heilige Geest *opent* het verstand voor dit geestelijk begrip. Het verkrijgen van deze **kennis** is op zichzelf al een proces waarvoor **tijd** nodig is. Het zijn de **daders** van het Woord, en niet zij die alleen maar hoorders zijn, die behouden zullen worden (Romeinen 2:13).

Kan iemand echter meteen en ineens deze **nieuwe levenswijze** waarover hij nu hoort, **volgen**? Kan iemand zomaar ineens breken met alle **gewoonten** waarvan hij nu ziet dat ze verkeerd zijn? Nee, hij stelt vast dat hij een **strijd** moet leveren tegen gewoonten die hij in het verleden heeft aangeleerd.

Hij moet nog steeds de **zuigkracht** van de onzichtbare maar machtige Satan overwinnen. Die kracht is op subtiële wijze in zijn geest doorgedrongen als een **wet** die in hem werkt—voortgebracht door de uitzending van Satan de duivel, de overste van de macht der lucht (Efeziërs 2:2). Deze hele wereld is afgestemd op de geest van de duivel (Openbaring 12:9).

De apostel Paulus noemt deze zuigkracht van de menselijke natuur: de wet van zonde en dood.

Paulus was *bekeerd*. Paulus was een echte Christen. Hij had berouw gehad, Christus aangenomen en de Heilige Geest ontvangen. Met zijn **verstand** wilde hij van ganser harte en met echte intense oprechtheid **Gods weg volgen**. Maar was Paulus hierin volmaakt?

We laten hemzelf aan het woord.

De ervaring van Paulus

“Wij weten immers, dat de wet geestelijk is,” schreef hij, “ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde. Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik ... Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont.” Hij spreekt hier over de menselijke natuur in hem. Hij vervolgt: “Immers, het **wensen** is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet. Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dat doe ik ... want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden *zie ik een andere wet*, die *strijd voert tegen* de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is” (Romeinen 7:14-23).

De wet van zijn verstand is de wet van God—de Tien Geboden. De wet “in zijn leden” is *de menselijke natuur door Satan in hem geplant*. Dan roept Paulus uit: ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods [of: uit dit (stoffelijke) lichaam van de dood]? En dan dankt hij God dat God **dit zal doen** door Jezus Christus en door de kracht van Zijn **Heilige Geest**. **Maar dat kost tijd!**

De waarlijk bekeerde Christen zal ontdekken dat hij vaak struikelt, *door verleiding*, en valt—net zoals een kind dat leert lopen vaak valt. Maar een kind van een jaar wordt niet ontmoedigd en geeft het niet op. Het staat op en begint opnieuw.

Een werkelijk bekeerd Christen is nog niet volmaakt.

God kijkt naar het hart—naar de innerlijke **beweegredenen**—naar wat men **werkelijk bedoelt**. Als hij zijn best doet en telkens wanneer hij valt, weer opstaat, als hij God berouwwol om vergeving vraagt, als hij zich voorneemt zijn uiterste best te doen **nooit meer deze fout te maken** en met vernieuwde kracht volhardt om te overwinnen, dan zal God deze persoon in zijn strijd om te **overwinnen** in grote mate genadig zijn.

Ik denk dat het langzamerhand wel duidelijk zal zijn dat de pas bekeerde Christen niet op slag **volmaakt** is. Hij begaat niet opzettelijk, willens en wetens een zonde, in een geest en houding van opstandigheid. Daar heeft hij zich van bekeerd. Hij *wil* zonde volledig de baas te worden. Maar om een volmaakt leven te leiden, zou hij alle geestelijke **kennis** moeten bezitten. Hij zou bij **elk woord** van de Bijbel moeten leven. De Heilige Geest verleent geestelijk inzicht, zodat hij de Bijbel kan **begrijpen**. Maar om de *gehele* Bijbel te begrijpen is **tijd nodig**. Wij moeten **groeien** in de **kennis** *hoe* volmaakt zonder zonde te leven.

Door de macht der gewoonte of door zwakheid en verleiding kan een Christen zondigen. Maar als hij een Christen is, heeft hij onmiddellijk berouw en op grond van dit berouw reinigt het offer van Christus hem van zijn zonde (1 Johannes 1:7-9).

Bekeerde mensen staan vaak aan grotere verleiding bloot dan vóór hun bekering. Satan oefent een grotere zuigkracht op hen uit dan voorheen. Zij **STREVEN** ernaar de zonde te overwinnen, maar ze zijn nog niet volmaakt. Soms zijn zij niet op hun hoede. Zij kunnen in feite zondigen. En dan **ONTWAKEN** zij als het ware, en beseffen wat zij gedaan hebben. Zij hebben **BEROUW** en zijn vervuld van wroeging—hebben *werkelijk spijt*—en hebben een afkeer van zichzelf. Dan gaan zij tot **GOD** en **ROEPEN OM HULP**, om meer kracht en sterkte van God om te **OVERWINNEN** (Hebreeën 4:16).

Zo gaat het met echte Christenen.

Het is een voortdurende **STRIJD**—een gevecht tegen de **ZONDE**—een tot God gaan in ernstig gebed om hulp en geestelijke kracht om te **OVERWINNEN**. En als zij ijverig zijn, maken zij **VOORTDUREND VORDERINGEN**. Zij **GROEIEN** voortdurend in Gods **KENNIS**, uit de **BIJBEL**. Zij roeien voortdurend verkeerde gewoonten uit en zetten zichzelf aan tot **GOEDE** gewoonten. Zij groeien voortdurend dichter naar God toe door bijbelstudie en gebed. Zij groeien voortdurend in karakter, op weg naar volmaaktheid, hoewel nog niet volmaakt.

Wordt vervolgd...

Download of bestel nu uw gratis exemplaar van
Het ongelooflijke potentieel van de mens
 door hier te klikken.